

SECȚIA PENALĂ

Sectia Penală - Drept penal

- 1 A, persoană cunoscută ca și violentă în cartier și condamnată penal în repetate rânduri, l-a oprit pe B pe stradă, i-a spus că îi place ceasul lui, care era la vedere, și i-a spus că până a doua zi la ora 12 ar dori să aibă unul al fel, în caz contrar, nepoata lui B va fi căutată la liceu de mai mulți indivizi pentru a se interesa de unde a cumpărat bunicul ei ceasul. B s-a speriat și i-a remis ceasul lui A deși acesta nu i-a cerut acest lucru în mod expres.
În sarcina lui A se poate reține:
- A. infracțiunea de amenințare;
 - B. infracțiunea de tâlhărie;
 - C. infracțiunea de șantaj.
- 2 Față de minorul care, la data săvârșirii infracțiunii, avea vârsta cuprinsă între 14 și 18 ani se poate lua:
- A. numai o măsură educativă neprivativă de libertate, dacă nu a mai săvârșit anterior o infracțiune, în cazul în care a comis o infracțiune de lovire sau alte violențe prev. de art. 193 alin. (2) C. pen.;
 - B. numai o măsură educativă privativă de libertate, dacă anterior i s-a mai aplicat o măsură educativă privativă de libertate ce a fost executată, iar noua infracțiune este de lovire sau alte violențe prev. de art. 193 alin. (1) C. pen.;
 - C. numai o măsură educativă privativă de libertate, dacă nu a mai săvârșit anterior o infracțiune, iar noua infracțiune este de tentativă la omor prev. de art. 188 alin. (2) C. pen.
- 3 Tentativa nu este posibilă la infracțiunile:
- A. săvârșite cu intenție indirectă;
 - B. omisive improprii;
 - C. de simplă repetare.
- 4 Măsura de siguranță a obligării la tratament medical se poate dispune față de acela care este consumator cronic de substanțe psihoactive și a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală:
- A. în stare de legitimă apărare prezumată;
 - B. în stare de necesitate;
 - C. sub imperiul excesului neimputabil.
- 5 A a cumpărat de la un magazin o sticlă cu apă, a plătit cu o bancnotă falsificată de 50 lei și a primit restul de 47 lei. A doua zi a încercat să cumpere două sucuri și să plătească cu o altă bancnotă de 50 RON falsificată, dar vânzătorul a realizat că bancnota nu este reală și a chemat poliția. Sosită la locul faptei, poliția a depistat asupra lui A alte 3 bancnote falsificate.
În sarcina lui A se vor reține:
- A. două infracțiuni de punere în circulație de valori falsificate;
 - B. o infracțiune de înșelăciune, două infracțiuni de punere în circulație de valori falsificate și o tentativă la infracțiunea de înșelăciune aflate în concurs;
 - C. o infracțiune de înșelăciune, o infracțiune de punere în circulație de valori falsificate, o tentativă la o infracțiune de înșelăciune și o tentativă la infracțiunea de punere în circulație de valori falsificate aflate în concurs.
- 6 Intenția eventuală se caracterizează prin aceea că:
- A. infracțiunea săvârșită este susceptibilă să producă cel puțin două rezultate pe care autorul le acceptă;
 - B. infracțiunea săvârșită nu poate produce decât un singur rezultat, pe care autorul îl urmărește;
 - C. autorul consideră fără temei că nu rezultatul nu se produce.
- 7 Fapta șoferului de taxi, care deși observă că partea vătămată coboară din mașină fără să își recupereze un bun depus în portbagaj, nu o atenționează, iar ulterior își însușește bunul respectiv, reprezintă infracțiunea de:
- A. furt;
 - B. abuz de încredere;
 - C. furt calificat.

8 În data de 02.07.2016, A și B, care se aflau în relații de dușmănie, s-au întâlnit din întâmplare și în urma unor discuții A i-a aplicat un pumn în zona feței lui B, care a căzut și a rămas jos pentru un minut. Ulterior, B s-a ridicat și a încercat să îi aplice un pumn lui A, dar nu a reușit. Ca reacție la încercarea lui B de a-l ataca, A i-a aplicat acestuia o altă lovitură cu pumnul în zona abdominală și, după ce B a căzut din nou, i-a aplicat și un picior în aceeași zonă și imediat a scos un cuțit și l-a înjunghiat pe B în zona abdominală.

În sarcina lui A se va reține:

- A. o tentativă la infracțiunea de omor;
- B. două infracțiuni de loviri sau alte violențe în concurs cu o tentativă la infracțiunea de omor;
- C. trei infracțiuni de loviri în concurs cu o tentativă la infracțiunea de omor.

9 În cazul săvârșirii unei infracțiuni de furt prev. de art. 228 C. pen., între membri de familie,:

- A. împăcarea intervenită în termenul prevăzut de lege înlătură răspunderea penală;
- B. răspunderea penală este înlăturată dacă persoana vătămată și-a retras plângerea prealabilă;
- C. răspunderea penală este înlăturată atât prin retragerea plângerii de către persoana vătămată, cât și prin împăcare.

10 Amenda care însoțește pedeapsa închisorii:

- A. se poate aplica numai dacă pentru infracțiunea săvârșită este prevăzută pedeapsa amenzii;
- B. va fi stabilită în cuantumul prevăzut de lege, fără a se ține seama de situația materială a condamnatului;
- C. se aplică între limitele speciale prevăzute de lege reduse la jumătate în cazul săvârșirii unei tentative la aceea infracțiune.

11 Primul termen al recidivei îl constituie o condamnare la pedeapsa:

- A. de 4 ani închisoare pentru infracțiunea de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte;
- B. de 1 an pentru infracțiunea de amenințare;
- C. rezultantă de 1 an și 3 luni închisoare aplicată pentru un concurs de infracțiuni, compusă din pedeapsa de 1 an închisoare pentru infracțiunea de ucidere din culpă și 9 luni închisoare pentru infracțiunea de conducere a unui vehicul fără permis de conducere.

12 X a sustras din camera locuinței lui A o presă de struguri, pe care a ținut-o câteva zile, cât timp a preparat vin din strugurii ce îi avea în livadă, iar apoi l-a dus înapoi, înainte ca proprietarul să observe lipsa acestuia. În sarcina lui X se poate reține:

- A. o infracțiune de abuz de încredere, întrucât între X și A exista o relație de încredere;
- B. infracțiunea de furt;
- C. infracțiunea de furt calificat.

13 Participația penală improprie:

- A. nu este posibilă sub forma coautoratului;
- B. este posibilă și atunci când toți participanții acționează din culpă;
- C. este posibilă atunci când autorul acționează fără vinovăție.

14 Fapta viceprimarului unei localități de a ajuta două persoane să sustragă mai multe bunuri din parcul orașului în care funcționarul public (viceprimarul) locuia și își desfășura activitatea profesională, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de:

- A. delapidare;
- B. gestiune frauduloasă;
- C. complicitate la furt.

15 Inculpatul, care nu avea nicio calificare pentru meseria de macaragiu, din cauza manevrării greșite a unei macarale pe poziție fixă, încărcată cu materiale de construcții, a cauzat căderea mai multor cărămizi și vătămarea corporală a unei persoane. În sarcina inculpatului se poate reține:

- A. o infracțiune de vătămare corporală din culpă în variantă agravată;
- B. o infracțiune de vătămare corporală din culpă;
- C. o infracțiune de neglijență în serviciu.

16 Cel care săvârșește fapta prevăzută de legea penală pentru a respinge pătrunderea într-un loc împrejmuit care-i aparține:

- A. se bucură în toate situațiile de prezumția relativă de legitimă apărare;
- B. poate răspunde penal pentru infracțiunea săvârșită;
- C. se bucură întotdeauna de circumstanța atenuantă a provocării.

17 A îl convinge pe B să o omoare pe C. A și B se deplasează la locuința victimei C, iar A folosește un aparat cu electroșocuri pentru a paraliza temporar pe C, după care B o lovește pe victimă cu bâta în cap, cauzându-i leziuni care au condus la decesul victimei. Fapta lui A reprezintă:

- A. instigare la omor;
- B. complicitate la omor;
- C. coautorat la omor.

18 Infracțiunea continuă:

- A. reprezintă o formă agravată a infracțiunii;
- B. poate fi săvârșită asupra mai multor subiecți pasivi;
- C. nu poate fi săvârșită prin omisiune.

19 Fapta ofițerului de poliție judiciară A, de a primi bani de la inculpatul B, acuzat de o infracțiune de omor, cu promisiunea, neonorată de altfel, de a influența procurorul de caz, pe care îl cunoștea de mai mulți ani, astfel încât inculpatul B să nu fie trimis în judecată întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de:

- A. trafic de influență;
- B. înșelăciune;
- C. trafic de influență, doar dacă inculpatul nu va fi trimis în judecată.

20 A, observând într-o seară faptul că B, pe care nu îl cunoaște, folosește un telefon ce părea a fi de valoare mare, începe să îl urmărească pe acesta pe stradă timp de 10 minute. Când a considerat că nu poate fi observat de nimeni, l-a trântit pe B la pământ și i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnul și picioarele, în zona abdomenului și capului, acțiuni în urma cărora B a suferit mai multe leziuni. Profitând de această situație A a luat telefonul din mână lui B. B a decedat după două săptămâni la spital din cauza loviturilor primite.

În sarcina lui A se poate reține:

- A. infracțiunea de omor calificat în concurs cu infracțiunea de tâlhărie prev. de art. 233 rap. la art. 236 din Codul penal;
- B. infracțiunea de tâlhărie prev. de art. 233 rap. la art. 236 din Codul penal;
- C. infracțiunea de tâlhărie.

 Secția Penală - Drept procesual penal

- 21 Martorul, citat fiind, audiat la ultimul termen de judecată de instanța de fond din București, în aceeași zi pronunțându-se hotărârea, poate declara apel împotriva sentinței în cazul în care instanța de fond:
- A. a înlăturat declarația acestuia, arătând în motivarea sentinței că a fost nesincer;
 - B. nu a admis integral cererea de restituire a prețului biletului de tren clasa I cu care s-a deplasat la sediul instanței și pe care l-a predat imediat după audiere, fiindu-i acordată suma pentru prețul biletului de tren clasa a II-a;
 - C. nu a procedat la audierea sa conform legii, în sensul că mai întâi nu a fost lăsat să declare tot ce știe în legătură cu faptele pentru dovedirea cărora a fost propus, fiindu-i adresate doar întrebări de către procuror și avocați.
- 22 În cadrul procesului penal, acțiunea civilă:
- A. poate fi exercitată chiar și în cazul în care infracțiunea nu a cauzat decât un prejudiciu moral;
 - B. nu poate fi exercitată pentru recuperarea unui prejudiciu viitor;
 - C. va fi soluționată numai dacă există manifestarea de voință în acest sens a persoanei vătămată prin infracțiune.
- 23 În cursul urmăririi penale, în cazul în care procurorul dispune luarea măsurii controlului judiciar, este obligatoriu:
- A. să constate îndeplinite toate condițiile și cazurile prevăzute de Codul de procedură penală de aplicare a măsurii arestării preventive;
 - B. prealabil, să pună în mișcare acțiunea penală pentru o infracțiune pentru care legea prevede o pedeapsă cu închisoarea mai mare de 5 ani;
 - C. să procedeze la audierea inculpatului înainte de a lua măsura controlului judiciar.
- 24 Instanța, prin sentință, în cazul în care dispune achitarea inculpatului pentru că fapta nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege:
- A. lasă nesoluționată acțiunea civilă;
 - B. respinge întotdeauna acțiunea civilă;
 - C. poate admite acțiunea civilă, în tot sau în parte.
- 25 Conform Codului de procedură penală, caracterul echitabil al procesului penal:
- A. se referă numai la suspect și inculpat, acestea fiind persoanele acuzate de săvârșirea unei infracțiuni;
 - B. presupune egalitatea de drepturi procesuale între procuror, părți și subiecți procesuali principali;
 - C. presupune ca urmărirea penală și judecata să se desfășoare cu respectarea garanțiilor procesuale și a drepturilor părților și ale subiecților procesuali.
- 26 Dacă inculpatul a fost de acord să fie audiat în cursul cercetării judecătorești:
- A. are dreptul să se consulte cu avocatul numai înainte de începerea audierii, respectiv înainte de începerea consemnării declarației;
 - B. are dreptul să se consulte cu avocatul atât înainte, cât și în cursul audierii;
 - C. nu i se poate permite utilizarea de însemnări și notițe pe parcursul audierii.
- 27 În cursul cercetării judecătorești, instanța poate respinge o cerere privind administrarea unei probe:
- A. ca inadmisibilă, în toate cazurile când a fost formulată de partea responsabilă civilmente pe latura penală a cauzei;
 - B. ca tardivă, pentru că nu a fost formulată în cursul urmăririi penale;
 - C. când inculpatul urmărește să probeze un fapt notoriu.
- 28 Revizuirea în cazul hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului se poate cere:
- A. numai dacă violarea constatată vizează un drept material;
 - B. numai dacă violarea constatată vizează un drept procesual;
 - C. indiferent dacă violarea constatată vizează un drept material sau un drept procesual.

29 În cursul urmăririi penale, internarea medicală nevoluntară în vederea efectuării expertizei medico-legale psihiatrice:

- A. se dispune de judecătorul de cameră preliminară pentru o durată de maxim 60 de zile, fără posibilitatea prelungirii duratei;
- B. poate fi prelungită o singură dată, pe o durată de cel mult 30 de zile;
- C. în cazuri temeinic motivate, poate depăși 60 de zile.

30 Hotărârea pronunțată în procedura admisibilității în principiu a contestației în anulare, declarată împotriva unei sentințe pentru care nu este prevăzută o cale de atac:

- A. nu poate fi supusă apelului;
- B. poate fi supusă apelului;
- C. poate fi supusă recursului în casație.

31 Instanța se pronunță întotdeauna printr-o hotărâre denumită decizie:

- A. în materia măsurilor preventive;
- B. în materia îndreptării erorilor materiale evidente și înlăturării unor omisiuni vădite, dacă acestea se referă la decizii;
- C. în soluționarea unei sesizări în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept.

32 În cursul judecății, instanța poate dispune din oficiu administrarea de probe noi:

- A. doar în cazul în care părțile și procurorul nu au propus probe noi;
- B. doar după administrarea probelor noi propuse de părți și procuror;
- C. oricând în cursul cercetării judecătorești.

33 În cazul în care inculpatul a solicitat la instanța de fond să fie judecat potrivit procedurii recunoașterii învinuirii, fiind asistat de avocat din oficiu, cerere admisă de instanță, în apel:

- A. poate solicita să fie judecat potrivit procedurii de drept comun, dacă este asistat de un avocat ales care invocă nevinovăția acestuia;
- B. nu poate solicita să fie judecat potrivit procedurii de drept comun, chiar dacă este asistat de un avocat ales care invocă nevinovăția acestuia;
- C. poate solicita să fie judecat potrivit procedurii de drept comun, dacă instanța de fond i-a aplicat o pedeapsă mai mare decât cea prevăzută de lege prin reducerea limitelor pedepsei.

34 Are dreptul de a refuza să dea declarații în calitate de martor:

- A. persoana care are sau a avut calitatea de concubin al suspectului sau inculpatului;
- B. avocatul, cu privire la faptele și împrejurările de fapt pe care le-a cunoscut înainte de a dobândi calitatea de apărător al suspectului sau inculpatului;
- C. persoana care a avut calitatea de soț al suspectului sau inculpatului, numai dacă nu s-a recăsătorit după desfacerea căsătoriei cu acesta.

35 În cursul urmăririi penale, în procedura de soluționare a propunerii de arestare preventivă de către judecătorul de drepturi și libertăți, pentru inculpatul aflat în libertate, este obligatorie:

- A. verificarea condiției de audiere prealabilă a inculpatului de către procuror cu privire la fapta despre care este acuzat și despre motivele pe care se întemeiază propunerea de arestare;
- B. asistența juridică a inculpatului doar în situația în care acesta este minor;
- C. audierea inculpatului de către judecătorul de drepturi și libertăți, cu excepția cazurilor prevăzute expres de lege.

36 În recursul în casație, cazul de casare referitor la aplicarea unor pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege este incident:

- A. în situația în care instanța de apel, menținând pedeapsa aplicată de instanța de fond, a respins cererea de schimbare a încadrării juridice formulată de inculpat într-o infracțiune sancționată cu o pedeapsă mai redusă, care a susținut că necesitatea schimbării încadrării juridice rezulta din probele deja administrate;
- B. în situația în care pedeapsa rezultantă, în caz de concurs de infracțiuni, a fost aplicată prin adăugarea la pedeapsa cea mai grea a unui spor mai mare de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite;
- C. în situația în care instanța de apel, menținând pedeapsa aplicată de instanța de fond, a respins cererea inculpatului de reținere a stării de provocare, necesitatea reținerii acestei circumstanțe atenuante rezultând din probele deja administrate.

37 În cazul persoanei pentru care instanța a dispus emiterea unui mandat de aducere, aceasta rămâne la dispoziția sa, în temeiul respectivului mandat:

- A. de la începutul până la sfârșitul ședinței de judecată, dar nu mai mult de 12 ore;
- B. numai pe durata impusă de audiere, dar nu mai mult de 8 ore, în afară de cazul când s-a dispus reținerea ori arestarea preventivă a acesteia;
- C. pe durată maximă de 24 de ore, în care nu se include timpul strict necesar conducerii acesteia la sediul instanței conform legii.

38 În situația în care instanța de apel apreciază că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru repunerea în termen, apelul fiind respins ca tardiv prin decizie, sentința apelată este definitivă de la data:

- A. expirării termenului legal de apel;
- B. pronunțării deciziei prin care apelul a fost respins ca tardiv;
- C. înregistrării cererii de declarare a apelului.

39 Asistența juridică a inculpatului major, aflat în libertate, este obligatorie:

- A. la soluționarea contestației împotriva ordonanței procurorului de luare a măsurii asigurătorii, în toate cazurile;
- B. în cursul judecății, când legea prevede pentru infracțiunea reținută în sarcina inculpatului pedeapsa închisorii de 5 ani sau mai mare;
- C. când este necesară obținerea consimțământului scris al persoanei ce urmează a fi supusă expertizei medico-legale psihiatrice.

40 Prezumția de nevinovăție, ca principiu al aplicării legii procesuale penale:

- A. este înlăturată în etapa judecării apelului, dacă inculpatul a fost condamnat de instanța de fond;
- B. nu este încălcată în cazul disjungerii cauzei cu mai mulți inculpați trimiși în judecată prin același rechizitoriu, pentru infracțiuni între care există stare de conexitate sau indivizibilitate, dacă în sentința privind pe inculpații care au solicitat judecarea în cazul recunoașterii învinuirii, chiar judecătorul afirmă, cu privire la ceilalți inculpați, că faptele există și au fost săvârșite de aceștia;
- C. nu este incompatibilă cu luarea, prelungirea sau menținerea măsurilor preventive pe parcursul procesului penal.

Sectia Penală - Jurisp CEDO

41 Dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 CEDO, impun instanțelor obligația de a-și motiva hotărârile și, în consecință,:

- A. nu permite instanțelor din caile de atac doar preluarea motivării hotărârii instanței inferioare și aprobarea concluziilor acesteia, în condițiile în care aceasta a fost sumar motivată;
- B. instanța se poate limita doar la interpretări în drept, fără a analiza mijloacele de probă administrate;
- C. impune ca instanțele să răspundă amănunțit fiecărui argument prezentat de părți.

42 În aplicarea art. 6 din Convenție, în jurisprudența CEDO vizând procedurile din apel și "recurs", s-a stabilit că este garantat:

- A. în mod necesar dreptul la o audiere publică a inculpatului;
- B. dreptul la o audiere publică a inculpatului și atunci când instanța de apel sau "recurs" are competențe numai cu privire la statuările în drept;
- C. dreptul a audiere a inculpatului atunci când instanța de apel sau "recurs" este sesizată cu soluționarea unei cauze în fapt și în drept și este investită să analizeze în ansamblu problema vinovăției sau nevinovăției, iar inculpatul contestă vinovăția sa.

43 În aplicarea art. 6 CEDO, durata rezonabilă a unei proceduri se apreciază:

- A. doar în raport de comportamentul autorităților competente;
- B. fără a se ține seama de comportamentul reclamantului;
- C. având în vedere și complexitatea cauzei.

44 În lumina prevederilor art. 6 CEDO, principiul nemijlocirii:

- A. imoune ca hotărârea să fie luată numai de judecătorii care au administrat întregul material probator;
- B. impune să se procedeze la noi ascultări ale argumentelor relevante sau ale martorilor importanți înaintea completului nou-format;
- C. presupune ca hotărârea poate fi luată și de către alți judecători, având la dosar declarațiile scrise ale martorilor.

45 Dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 CEDO:

- A. este incompatibil cu posibilitatea schimbării încadrării juridice a faptei după trimiterea în judecată a unei persoane;
- B. permite schimbarea încadrării juridice a faptei pentru care a fost trimis în judecată, dar impune instanței obligația de a o aduce la cunoștință inculpatului și de a-i da posibilitatea să prezinte concluzii;
- C. permite schimbarea încadrării juridice într-o infracțiunea mai puțin gravă, fără a fi adusă la cunoștință inculpatului.

Sectia Penală - Jurisp CJUE

- 46 În jurisprudența C.J.U.E. s-a statuat, în materia liberei circulații a persoanelor și deciziilor de expulzare, că la aprecierea criteriului decisiv pentru acordarea protecției sporite - cerința privind reședința în statul membru gazdă în cei 10 ani anteriori deciziei de expulzare - trebuie să se țină seama, printre altele, în special, de următoarele aspecte:
- A. durata fiecăreia dintre absențele persoanei în cauză din statul membru gazdă, durata cumulată și frecvența acestor absențe;
 - B. nu sunt relevante și nu trebuie să se țină seama de motivele care au determinat persoana în cauză să părăsească acest stat membru și care sunt de natură să indice dacă aceste absențe implică sau nu implică deplasarea către un alt stat a centrului intereselor sale personale, familiale sau profesionale;
 - C. sunt relevante, exclusiv și limitativ, doar motivele care au determinat persoana în cauză să părăsească acest stat membru și care sunt de natură să indice dacă aceste absențe implică sau nu implică deplasarea către un alt stat a centrului intereselor sale personale sau familiale, prin excluderea ca nerelevante a intereselor profesionale deoarece acestea pot fi exercitate prin modalități specifice care nu implică deplasarea din statul membru gazdă.
- 47 Potrivit jurisprudenței C.J.U.E., cu referire la Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen (C.A.A.S.), o ordonanță de netrimiteră în judecată care împiedică, în statul contractant în care a fost dată această ordonanță, o nouă urmărire penală pentru aceleași fapte împotriva persoanei care a beneficiat de ordonanța respectivă, cu excepția cazului în care intervin noi probe împotriva acestei persoane:
- A. nu trebuie considerată ca fiind o hotărâre definitivă, în sensul C.A.A.S., care împiedică desfășurarea unei noi urmăriri penale împotriva aceleiași persoane pentru aceleași fapte într-un alt stat contractant;
 - B. trebuie considerată ca fiind o hotărâre definitivă, în sensul C.A.A.S., care împiedică desfășurarea unei noi urmăriri penale împotriva aceleiași persoane pentru aceleași fapte într-un alt stat contractant;
 - C. se consideră ca fiind o hotărâre definitivă, în sensul C.A.A.S., care împiedică desfășurarea unei noi urmăriri penale împotriva aceleiași persoane pentru aceleași fapte într-un alt stat contractant și o ordonanță de netrimiteră în judecată emisă de procuror care nu a fost confirmată de judecător conform legii naționale, nefiind atacată de persoana interesată.
- 48 C.J.U.E. a statuat, cu referire la Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen (C.A.A.S.), respectiv, la înțelesul principiului ne bis in idem, că în cazul în care unor fapte diferite, cum ar fi pe de o parte, deținerea într-un stat contractant a unor sume de bani provenite din traficul de substanțe narcotice și, pe de altă parte, convertirea sumelor de bani obținute de asemenea dintr-un astfel de trafic la casele de schimb valutar situate într-un alt stat contractant:
- A. nu trebuie considerate „aceleași fapte” în sensul Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen numai prin prisma faptului că instanța națională competentă constată că respectivele fapte sunt legate între ele prin aceeași rezoluție infracțională;
 - B. instanța națională competentă nu are dreptul să aprecieze dacă gradul de identitate și conexitate dintre toate circumstanțele reale care trebuie comparate este de natură să permită constatarea că este vorba de „aceleași fapte” în sensul Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen;
 - C. instanța națională competentă poate considera că sunt „aceleași fapte” în sensul Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen chiar și numai prin prisma faptului că respectivele fapte sunt legate între ele prin aceeași rezoluție infracțională.
- 49 Potrivit jurisprudenței C.J.U.E. în domeniul cooperării polițienești și judiciare în materie penală, în cadrul unei proceduri de executare ulterioară unei hotărâri definitive de condamnare, noțiunea de victimă în sensul deciziei cadru privind statutul victimelor în cadrul procedurilor penale:
- A. include atât persoanele fizice, cât și persoanele juridice care au suferit un prejudiciu cauzat direct de acte sau omisiuni care încalcă dreptul penal al unui stat membru;
 - B. nu include persoanele juridice care au suferit un prejudiciu cauzat direct de acte sau omisiuni care încalcă dreptul penal al unui stat membru;
 - C. include atât persoanele fizice, cât și persoanele juridice care au suferit un prejudiciu, în măsura în care dreptul intern îi recunoaște noțiunea de victimă ori de persoană vătămată.

50 C.J.U.E., în jurisprudența sa, a statuat cu referire la punerea în aplicare a dreptului Uniunii:

- A. dreptul Uniunii reglementează raporturile dintre Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ordinile juridice ale statelor membre, dar stabilește și consecințele care trebuie deduse de instanța națională în cazul unui conflict între drepturile garantate de această convenție și o normă de drept național;
- B. chiar dacă dreptul Uniunii nu reglementează raporturile dintre Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ordinile juridice ale statelor membre, stabilește însă consecințele care trebuie deduse de instanța națională în cazul unui conflict între drepturile garantate de această convenție și o normă de drept național;
- C. dreptul Uniunii nu reglementează raporturile dintre Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ordinile juridice ale statelor membre și nu stabilește nici consecințele care trebuie deduse de instanța națională în cazul unui conflict între drepturile garantate de această convenție și o normă de drept național.

